

Dívka Gloria - Vávra Vítězslav

Zít
zítra je to týden,
týden, co tu stála,
vážně jako skála.

Přísná ve své kráse,
té, které díky já jsem,
plul řekou velkých příběhů
a myslel, že je bez břehů.

Zít
zítra je to týden,
kdy jsem poznal, že se mýlím
a jen sen mě vrací k chvílím,
se jménem Gloria.

Nejsem,
nejsem, co jsem býval,
z minulého týdne,
když se zpátky dívám,
na ty chvíle vlídné,
jen vzpomínka mi zbývá,
kde je má Gloria.

Gloria,
měla tváře víly,
mívala i k ránu
úsměv sněhobílý.

Byla jako z porcelánu,
jako kněžka od Aztéků,
je to k pláči, je to k vzteku,
kde je má Gloria.

Ahaa, ahaa, dlouho,
téměř celý týden,
teď každé ráno doufám,
že snad už některý den,
můj smutek přece poleví
a najednou se objeví,
tak nádherná a blízká,
já věřím, že ji získám,

Zít
zítra je to týden,
kdy jsem poznal, že se mýlím
a jen sen mě vrací k chvílím,
se jménem Gloria.

Nejsem,
nejsem, co jsem býval,
z minulého týdne,
když se zpátky dívám,
na ty chvíle vlídné,
jen vzpomínka mi zbývá, aha
kde je má Gloria.

Gloria,
měla tváře víly,
mívala i k ránu
úsměv sněhobílý.

Byla jako z porcelánu,
jako kněžka od Aztéků,
je to k pláči, je to k vzteku,
kde je má Gloria.